

[Landbrugsministeren.]

Det er kun et Par Bemærkninger, jeg har at gøre til noget af det, der er fremsat af Oppositionens Ordførere. For det første udtalte det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup, at han og hans Parti var enige i, at man maatte sikre Opretholdelse og Bevarelse af de bestaaende Landbrug. Det er det, jeg er noget i Tvivl om, naar jeg ser, at man fra den Side i Udvalget — og formodentlig ogsaa her i Salen — vil gaa mod den Bestemmelse, der findes i § 12. Erfaringen har vist, at saadan som den Lovbestemmelse overholdes, som forbyder, at man maa drive Ejendomme sammen, saa er det saa godt som umuligt at forhindre, at saadan noget sker. F. Eks. kan der være Tale om, at man køber smaa Ejendomme, der ligger umiddelbart opad en stor Ejendom, og lægger dem ind derunder; ganske vist paastaar man, at de drives ved Bestyrere, men i Virkeligheden er det en Sammenlægning. Der er det nødvendigt, at man sætter ind, og det maa være saaledes, at de maa bortforpagtes, og bortforpagtes paa et længere Aaremaal.

Ved Sagens første Behandling blev det anført, at der for de større Brugs Vedkommende ikke var saa stor Fare for Nedlæggelse som for de smaas, og jeg udtalte da, at jeg var villig til at gaa med til at undtage de større Ejendomme fra denne Bortforpagtningsforpligtelse. Det, det for mig gjaldt om, var at bevare de smaa Ejendomme, som var i Fare under saadanne Forhold. Det er derfor, jeg har imødekommet de Ønsker, der da blev fremsat, og mildnet Bestemmelserne i § 12, saaledes at det nu kun drejer sig om Tvangsforpagtning for Ejendomme, der har en Jordværdi paa under 12 000 Kr.

Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup udtalte dernæst, at i Modsætning til Loven om Statshusmandsbrug, hvor man var enig om at give alle Landmændene en ensartet Behandling, var man gaaet en anden Vej her. Jeg kan ikke se, det ærede Medlem har Ret i denne Udtalelse, for i Loven om Husmandsbrug gennemførte man netop, at naar der er Tale om, at Landmændene sælger deres Ejendom i fri Handel, bliver de underkastet visse Bestemmelser, som saa godt som Halvdelen af Landmændene fritages for, nemlig naar Overdragelse sker til Familie. Derfor maa man ikke sige, at det er en ensartet Behandling, tværtimod, det er en meget uensartet Behandling. Det er vel ogsaa derfor, man er blevet enig om, at det er nødvendigt, at man gennemfører de Bestemmelser, her er Tale

om, ikke mindst over for de store Ejendomme, som er undtaget fra Bestemmelserne om Forkøbsretten i Statshusmandsloven.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes man vilde forholde sig, hvis en større Landmand, som falder ind under Bestemmelsen om, at man ikke maa have flere end to Ejendomme, sælger disse til sine Børn, men der bliver en Ejendom tilovers; hvad sker der saa, spurgte det ærede Medlem, hvis Statens Jordlovsudvalg ikke vil have Ejendommen? Jeg maa sige til det ærede Medlem, at man maa tilbyde Jordlovsudvalget Ejendommen, og ønsker Jordlovsudvalget ikke at overtage den, maa der gives Dispensation, og det sker efter § 11, Stk. 3, saaledes som det ifølge Ændringsforslaget vil blive udformet.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen spurgte mig, hvordan det kunde gaa til, at man nu havde indført i § 12, Stk. 3, at Ejendomme, der ejes af Selskaber, Foreninger, Legater o. s. v., skal bortforpagtes i 8 Aar, uden at der er Dispensationsmuligheder. Det var det ærede Medlems Indtryk, at man fra alle Sider under Udvalgsbehandlingen var enig om, at det i visse Tilfælde kunde være rigtigt, at man dispenserede fra denne Bestemmelse. Deroverfor vil jeg gerne sige, at det kan man ganske simpelt efter § 14, hvori der udtrykkeligt staar, at der kan gives Dispensation fra de Bestemmelser, der findes i §§ 11—13. Altsaa, alle de Bestemmelser, der findes i §§ 11—13, kan der gives Dispensation fra, og jeg er naturligvis enig med det ærede Medlem i, at der i det Tilfælde, han tænker paa, er Grundlag for en saadan Dispensation.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at man stemmer for de Ændringsforslag, der er stillet af hele Udvalget, og for dem, der er stillet af Flertallet, og stemmer imod de Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet.

Hans Pinstrup: Til den højtærede Minister vil jeg gerne sige, at med Bestemmelserne i § 2 om Driftsformen og Bestemmelserne i § 25 om kommunalt sognevist Tilsyn er det ganske afgjort, at der vil kunne føres Kontrol med hver eneste Overtrædelse, med ulovlig Samdrift eller Nedlæggelse. Alle de andre Bestemmelser er fuldkommen unødvendige her.

Ministeren nævnte, at hvis en Mand havde 3 Ejendomme, der skulde overgaa til hans Børn, og han kun havde een Arving til de to og Jordlovsudvalget eventuelt ikke vilde have den tredie Ejendom, kunde